

12); както и Духъ Святый така обыча чловѣчскѣ-тѣ душѣ, чтоо ѣ правн свой храмъ и вселява ся въ неѣж (1. Кор. 3. 16; 2 Кор. 13. 13), притова оце въ нейны-тѣ немощи (Той) ходатайствува за неѣж *сѣ въздыханіа неизглаголаны* (Рим. 8. 26);

г) Цѣлый-тѣ мѣръ, съ венчкы-тѣ си безчислены създанія, красоты, съкровища и огромность, не може да възнагради съ себе чловѣчка, ако загуби душѣ-тѣ си: *кака полза чловѣчку*, казалъ Исусъ Христосъ, *аще мѣръ весь прѣобращетъ, душу же свою отщетитъ* (Мат. 16, 26). когато придобиваніе-то въ собственность цѣлый мѣръ не може да принесе никаквѣж ползѣ чловѣчку, ако той погуби душѣ-тѣ си, — то това не трѣбва ли да възбужда въ чловѣчка самѣ-тѣ най-силнѣ ревность, да се грижи за душѣ-тѣ си?

§ 232. Попеченіе-то за душѣ-тѣ.

Попеченіе-то за душѣ-тѣ пзыскува, да бы чловѣкъ-тѣ ся занимавалъ за усъвършенство-то нейны-тѣ способности и силы, а найначе главны-тѣ: ума, волѣж-тѣ и сѣрдце-то (въ слѣдуѣщитѣ:)

§ 233 Въ Познаніе-то Исуса Христа и Негово-то ученіе.

Преди венчко и повече отъ венчко а) длѣжность на Христіанина е да бѣде напечатано въ ума му живо-то познаніе за Исуса Христа распятаго (кар. 2. 2); Негово-то свято имя трѣбѣ да бѣде въ уста-та и въ сѣрдце-то на всякой Христіанинѣ отъ само-то му дѣтинство. б) Слѣдъ опознаніе-то за Искушителя длѣжность е да има познаніе-то за всячко ученіе на вѣрж-тѣ и правила-та на Богоугодный животъ, а въобщѣ — познаніе-то за това свр. кое-то пзыскува отъ насѣ свята-та воля Божія, съ коѣж-то ные смы длѣжни да съобразявамы живота си, по думы-тѣ на Св. Писаніе: *Разумѣвайте, что есть воля Божія. Искушайте, что есмь благоугодно Богови* (Еф 5. 11, 17), но волятѣ божія и венчко-то строителство на спасаніе-то изложени сѣ въ Слово-то Божіе. в) Священно-то Писаніе за всякой Христіанинѣ трѣбѣ да му бѣде учебна-та книга (Игн. къ филад. стр. 33, чет. мнн Іануар. 23), както и христіанскы-тѣ училища трѣбѣ да имѣ бѣде упражненіе-то въ Божественны-тѣ писанія (евсв. 5 гл 9), а всякъ домъ и семейство христіанско да бѣде цѣрква (*Athan. epist. Victori cons.*). Дрѣвни-тѣ христіаннн се старали да изучаватъ Св. писаніе напзуетъ, както глѣдамы у Кирила Александрійскаго и у други.

г) Слѣдъ Божественны-тѣ книги пзыскува ся отъ христіаннн, да изучи писанія-та на Св. Отцы и учителя-тѣ цѣрковни. Въ тѣхъ ся заключава глѣбина-та и высочина-та на чловѣчскѣ-тѣ мудрость, озареннѣж-тѣ отъ божественный свѣтъ; никакво свѣтеко съчиненіе не може така да образува душѣ-тѣ, както творенія-та на Св. Отцы.

§ 234 Въ изучаваніе-то различни науки.

Макаръ за Христіаннн е довольно простый и здравый смыслѣ, уварденый тѣ съ вѣрж-тѣ и добры-тѣ дѣла *Socrat. Hist. Eccles. lib. 5. с. 5*); нѣ Христіанска-та вѣра не само неотвѣртва знаніе-то, нѣ го и н освѣщава. Глѣбоки-тѣ и обширни познанія на нѣкои Отцы и учителя цѣрковны въ философіѣж-тѣ, исторіѣж-тѣ, естественны-тѣ и други науки